

indrykkes nogle Linier af den Art i Statstidenden (*Poul Rasmusen*: Nej, Ministerraad!) Det ærede Medlem nævnte baade Ministerraad og Statsraad. Jeg tror nu, at det ærede Medlem tillægger dette alt for megen Vægt. Jeg tror, at naar en Minister mener, at det vilde være heldigt, at noget af det, der nu indrykkes i Ministerialtidende, ogsaa blev kundgjort i Statstidenden, vil han ikke i den Anledning sammentromme sine Kolløger, end sige ty til Statsraadet. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds bemærkede, at han syntes, det var underligt, at Ministeren kunde bestemme, hvilke Myndigheder der skulde have Bladet frit tilstillet. Det er imidlertid kun en Bemyndigelse, der gives Ministeren. Det kunde jo let tænkes, at Indenrigsministeren fandt det formaalstjenligt og ogsaa forsvarligt efter Bladets Budget at tilstille forskellige Myndigheder Bladet gratis, blandt andet ogsaa de kommunale Myndigheder, saa at det blev fremlagt paa visse Steder. Det kunde ogsaa tænkes, at Indenrigsministeren fandt det rigtigt at tilstille alle Sogneraadsformænd Bladet gratis. Man kan nu gaa mange Kommuner igennem uden at finde en officiel Avis, der indeholder de retslige Bekendtgørelser, der have Gyldighed netop for den Kommune. Det kan være andre Blade, der ere udbredte der. Det vilde være derfor være heldigt, om man samtidig med Indførelse af den ny Tidende tilstillede samtlige Kommunalbestyrelses Formænd den gratis, saa vidste Kommunernes Beboere et Sted, hvor de kunde gaa hen og se de officielle Bekendtgørelser.

Til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (*Hørdum*) har jeg ikke meget at sige. Han sluttede sig i det hele til Tanken i Forslaget, og jeg er ham taknemmelig for den Støtte, han gav det. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at det Forslag, her er indbragt, er alvorlig ment. Det er baade min ærede Medforslagsstillers og min oprigtige og alvorlige Mening, at det vilde være heldigt for alle Parter, om vi kunde komme bort fra den nuværende Ordning. Det er givet, at hvis den fortsættes i den Form, hvori den nu er, ville de skiftende Regeringer eller de skiftende politiske Strømninger nødvendigvis komme til at sætte deres Præg paa de privilegerede Blade. Og jeg tror, at det baade for Bladene, for Regeringen, for Befolkningen, for os alle vilde være det bedste, om vi kunde komme bort derfra, derfor er Forslaget alvorligt ment, og naar jeg har udtalt, at jeg øn-

skede Forslaget henvist til Undersøgelse i et Udvalg, maa jeg med det samme bemærke, at jeg vil haabe, at dette Udvalg vil arbejde saa hurtigt, at vi i Løbet af meget kort Tid kunne faa det at se igen her i Tinget, faa det færdigt og sendt op til det andet Ting, saa at dette kan komme til at tage Stilling til Sagen. Efter de velvillige Udtalelser fra Ministerbordet i Dag nærer jeg det bedste Haab i saa Henseende.

Jeg skal til Slutning vende mig til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (*Poul Rasmusen*). Det ærede Medlem kom flere Gange tilbage til det, som var hans Ideal med Hensyn til de privilegerede Blade, nemlig at de bleve rigtig billige. Jeg kan ikke lade være at smile ved Tanken om dette Ideal, thi det ærede Medlem vil — jeg havde ikke troet, at det skulde hælde det ærede Medlem — kunne finde sit Ideal i Aalborg Amtstidende. Det er et fortræffeligt privilegeret Blad, og meget billigt. Jeg tror dog, det er bedre, at de offentlige Kundgørelser komme frem ad anden Vej end gennem Blade, der forfægte en bestemt Politik. Det ærede Medlem søgte Alverden rundt for at finde Indvendinger mod Forslaget, og han kom saa vidt, at han skuede i Aanden, at vi kunde komme i diplomatiske Forviklinger desangaaende. Han mente, at der muligvis kunde være Traktater med Udlandet, som forpligtede os til at bibeholde gamle Berlingske Tidende. Jeg har altid haft en stor Tro paa gamle Berlingske Tidendes Eksistens — nu vil jeg ganske vist gøre mit til, at den kom til at eksistere under en anden Form —, men at det var kommet saa vidt med den, at den endog var sikret ved internationale Traktater, havde jeg dog ikke drømt om. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem ved et fortsat Studium af saadanne Traktater vil kunne faa noget Støttepunkt for Bibeholdelsen af den gamle Ordning.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Højre ikke i og for sig havde stillet sig mod den her foreslaaede Ordning, og at, naar jeg nævnedes Ploug, Klein og Orla Lehmann som Folk, der havde interesseret sig for en saadan Tidende, var det just et Bevis paa, at det var derfra, Tanken var kommen. Jeg nævnedes ganske vist disse Navne, men for at det ærede Medlem ikke skal tage fejl, vil jeg sige, at jeg kunde have nævnt en Række Venstrømænd, der ogsaa havde interesseret sig derfor og det meget effektivt, idet de have indbragt Forslag, stillet Ændringsforslag